

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКИХ СИСТЕМ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Сьогодні Україна у своєму розвитку зіткнулася з такою проблемою як концентрація банківських капіталів в окремих регіонах, що стримує розвиток як регіонів, так і регіональної банківської системи. Долаючи таку проблему, деякі з розвинутих країн світу вдавалися до реструктуризації банківської системи. Загальною ознакою реструктуризації банківських систем Франції, Італії, Німеччини, Швейцарії було стимулювання розвитку регіональної банківської системи з боку держави та створення регіональних банків.

У Швейцарії регіональні банки створювались історично для обслуговування клієнтів, які живуть на території відповідних кантонів. Ці банки контролюються державою (частково або повністю належать кантональній владі) і забезпечені гарантіями. Спочатку кантональні банки приймали вклади й надавали іпотечні кредити. Сьогодні регіональні банки цієї держави – це невеликі універсальні банки, які діють в межах одного регіону.

Метою створення регіональних банків у Франції було акумулювання фінансових ресурсів у регіони, де базових галузей промисловості не існувало. Спочатку це були депозитні банки, діяльність яких обмежувалась певною територією. З часом за підтримки держави депозитні регіональні банки почали кредитувати дрібних виробників.

В Італії також велику роль у розвитку банківської системи відіграють регіональні банки, у створенні яких активну участь бере держава з метою стимулювання розвитку відсталих регіонів.

У Німеччині існує безліч універсальних регіональних банків, сфера діяльності яких обмежена певним регіоном. Вони були створені з метою зниження рівня монополізації ринку банківських послуг, наближення банків до економіки регіонів, а їхні операції були чітко обмежені кордонами земель, в яких вони функціонували. Сьогодні найбільші регіональні банки обслуговують своїх клієнтів – юридичних осіб – і за межами регіону.

Незважаючи на те, що процес створення регіональної банківської системи Російської Федерації розглядається в наш час як перспектива розвитку банківської системи країни в цілому, необхідно підкреслити, що економічні і організаційні основи для характеристики регіональних банківських систем були створені тут давно. На регіональні банки цієї держави покладено таку функцію, як акумулювання фінансових ресурсів для регіону та обслуговування потреб регіональних бюджетів. Основні напрямки взаємодії регіональних банків з економікою регіону визначаються Федеральним законом “О финансовых основах местного самоуправления в Российской Федерации”, відповідно до якого регіональні банки у взаємодії з регіональною владою здійснюють функції по організації фінансів на території відповідного територіального утворення. Регіональна банківська система цієї країни має схожі проблеми з Україною, а саме:

- нерівномірну концентрацію банківського капіталу і активів у різних регіонах;
- нерівномірний рівень розвитку банківської інфраструктури в різних регіонах країни.

Як бачимо, створення регіональних банків для розв'язання певних проблем у різних країнах мало спільну мету – сприяння соціально – економічному розвитку регіонів, а значить, держави в цілому.

Вивчення та використання зарубіжного досвіду в розвитку вітчизняних економічних систем завжди мало і матиме велике значення. Подальшим вирішенням проблем розвитку регіональної банківської системи України, на нашу думку, є досконале вивчення зарубіжного досвіду для створення своєї концепції розвитку.

Верещака, Т.І. Зарубіжний досвід розвитку банківських систем на регіональному рівні [Текст] / Т.І. Верещака // Міжнародна банківська конкуренція: теорія і практика : збірник тез доповідей II Міжнародної науково-практичної конференції (31 травня–1 червня 2007 р.). – Суми : УАБС НБУ, 2007. – С. 156-157.